

и сетнѣ, азъ искамъ да ся изучѣ, драга пріятелко. Марія ie пò-способна отъ мене, която съмъ пò-голѣма; туй ми наноси срамъ. Ако быхте имали добринѣтъ, да остана ощицко при васъ, азъ щѣ моля майкѣ ми да мя остави съ мойтъ браточеткѣ, колкото ся може, повечко врѣме.

УЧИТЕЛКА.

Чудно нѣщо, чеда мои; глѣдайте колко стана Милка учтива.

МИЛКА.

На ли четохъ, драга учителко, въ исторіѣтъ, че єдинъ Енглескый царъ бѣше станалъ Херцогъ на Нормандіѣ?

УЧИТЕЛКА.

Не! драга моя; но вый сте видѣли, че єдинъ Нормандскый Херцогъ стана Енглескый царъ. Софія ще ви каже тази исторіѣ.

СОФІЯ.

Єдинъ Енглескый царъ, като умрѣ бездѣтникъ, бѣше наимѣнувалъ за свой наслѣдникъ Гюилома, Нормандскыйтъ Херцогъ, когото выкахъ храненикъ и когото, освенъ Гюиломъ, наричахъ още и завладѣтель. Като имаше тамъ много принцове, сродници на послѣдныя царъ, които чезнехъ за тази коронѣ, Гюиломъ неприбърза да отиде за да заземе владѣніето: той остави тѣзи принцове да ся бѣжтъ єдни другы, и когато вече бѣхъ добрѣ ослабнели, той дойде въ Енглеско съ єдинѣ силнѣ войскѣ и стана господаръ на царството. И тѣй Нормандія стана Енглеска провинція, а Енглескитѣ царє бѣхъ, по причинѣ на тази провинціѣ, подданници на Францускыйтъ царє; но